

2018. III. szám (október 2.)

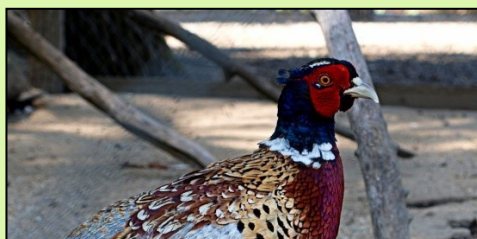
Poroszlón jártunk a nyári táborral

A nyári tábor hagyománya szerint a csütörtöki nap programja mindig kirándulás. Idén Poroszlóra esett a választás, a Tisza-tavi Ökocentrumra. Elérkezett a várva várt nap. Mindenki izgatottan várta, hogy megérkezzen a busz. Névsorolvasás után felszálltunk, és útnak indultunk. Bő 2 óra utazás után megérkeztünk.

Belépésre jogosító karszalagokat kaptunk, és elindultunk befelé. Őzek, pelikánok, valamint hagyományos baromfiudvar mellett vezetett az utunk a poroszlói tájházig. 11 órakor az ökocentrum épületében, a 3D-s moziban néztünk meg egy 12 perces, gyönyörű természetfilmet a Tisza-tó sokszínű medencéi, szigetei gazdag élővilágáról. Átéltük azt is, hogy milyen az évszakok váltakozása a Tisza-tavon. Ezután az akváriumszintet tekintettük meg, ahol olyan élményben volt részünk, mintha valóban a tó mélyén, a mederben sétáltunk volna. A 735

ezer liter összterfogatú víztérben mintegy 50 féle őshonos halfajtát figyelhetünk meg egészen közelről. Különleges élményt nyújtott a víz alatti alagút, amelynek a falán át nézhettük és élvezhettük, hogy a hatalmas halóriások példányai átúsznak a fejünk felett. A hazai hullóket és kételtűeket bemutató kiállítást is megnéztük. Majd, aki még nem volt fáradt, megmászhatta a hatodik emelet magasságában található körpanorámás kilátótornyot, ahonnan pazar kilátás nyílt a tájra.

Délben elindultunk egy hajós túrára, ahol valóban megtapasztalhattuk testközelből a víz gyönyörű élővilágát, megcsodáltuk a tavirózsákat, madarakat, még hattyút is etethettünk a hajóról. A kb. 40 perces vízitúra után szabad program következett. Csoportokra osztottuk a gyerekeket, és felnőtt kísérettel mindenki oda mehetett, ahol még szeretett volna megnézni valamit. Mi a vidraetétést választottuk. Mások a rönkjátszóteren vagy a Tutajos-tó vízi játszóteren töltötték el az időt.

15 órakor volt a találkozó a bejáráshoz közeli parkban, ahonnét együtt indultunk az autóbushoz. Hazafelé nagy csend volt a buszon, a kisebbek ki is aludták a nap fátalmait. 17 óra körül értünk haza, rengeteg élménnyel gazdagodva. Kellemes érzés visszaemlékezni erre a napra.

Ferencziné Balogh Györgyi beszámolója és Ferenczi Evelin fotói

Hétköznapi csoda Erdőkürtön

7 évvel ezelőtti ideköltözésem óta csodálom, ahogy időről időre minden nyáron létrejön a falubeli emberek munkájának, összefogásának eredményeképpen a nyári tábor. Talán az itt élők szemében nem számít csodának, de egy Budapestről jött tanító sehol másutt nem tapasztalt ilyen fokú önzetlen segítőkészséget. Csakis ennek – és persze Helga kitartásának – köszönhető, hogy 2018-ban is meg tudtuk rendezni ezt a gyerekek által annyira áhított rendezvényt.

Az idei tábor tematikájának a mesterségeket választottuk. Az öt nap alatt sokféle mesterséggel ismerkedhetett meg az a 25 gyerek, amelyik július első hetében benépesítette az erdőkürti hivatal nagytermét és udvarát. A különböző foglalkozások Eszter néni, Dudok Tündi, Osztroluczky Edit, Galbavi József erdész, Nyári Edina és e cikk írója által kerültek bemutatásra.

Az immár hagyományosnak számító programok adták a tábor gerincét. Ezek közé tartozik a falujárással egybekötött akadályverseny. Idén három helyszínre látogattak el a gyerekcsapatok. A focipályán Hegedűs Anita várta őket vidám, sportos játékokkal, az óvodában stílszerűen Edina óvó néni készült feladatokkal, a közösségi ház udvarán pedig jómagam igyekeztem rejtvényekkel szórakoztatni a megjelenteket. Fialat segítőink, Benedek Réka, Miczki Fanni, Orgoványi Melinda és Dóra, valamint Bratkovics Zoltán derekasan kivették részüket a munkából.

Másik hagyományunk, a Rózsa-kúthoz való kirándulás elmaradt, mivel a sertéspestis miatt az erdészet nem adhatott rá engedélyt. Ehelyett kedves erdészünk látogatott hozzánk. Előadásában bemutatta munkáját, beszélt a vad- és erdőgazdálkodásról. Végül még egy igazi vadászpuskát is megcsodálhattak a gyerekek. Szerencsére a szokásos autóbuszos kirándulás csütörtökön hatalmas sikerrel lezajlott. Erről Ferenczi Evelin és Balogh Györgyi cikkében olvashatnak bővebben.

Különleges élményt jelentett a gyerekeknek, mikor a fazekas mesterségből kaptak ízelítőt Eszter néni műhelyében. A délelőtti folyamán a nagyobbak korongoztak, a kisebbek sodrással, lapítással alakították cserépedényeiket. Szokás szerint a jövő évi égetés után meg is kaphatják majd munkáikat. A többi mesterség kipróbálására a nagyteremben került sor. Ezek közé tartozott a fémdomborítás, melyet joghurtos tégely tetejére mintáztunk, és a kosárfonás, amelyhez könnyen megmunkálható peddignádat használtunk. Editke a nyomdászat egyik érdekes technikáját, a papírdúc-nyomást tanította meg a gyerekeknek. Tündi képekkel és régi eszközökkel illusztrálta előadását a fodrászat történetéről, majd papírból lehetett frizurákat készíteni. A legérdekesebb azonban a fűfej készítése volt, ami már átmenetet jelentett a kertészkedés felé.

Kosárfonás peddignádból
(fotó: STY)

Szokásainkhoz híven a sok-sok kézműves foglalkozást sporttal, mozgással, tánccal és mókás vetélkedőkkel igyekeztünk változatossá tenni. A repertoárban szerepelt foci, partizán, játékos sportvetélkedő is. Egy egész délelőttöt kitöltő programmal készült Gazdag Pali és Maresz. Ennek során a kutyák neveléséből kaptak ízelítőt a táborozók, ismereteket szereztek a négy lábúak gondozásával kapcsolatban. A vetélkedőben próbára tették ügyességüket a gyerekek mellett Szofi, Bella és Zizi, azaz a 3 kutyus is.

Végül, de nem utolsó sorban meg kell említeni két konyhás néninket, Tekse Zoltánné és Ocskó Mihályné Erzsikét, akik finom ebédrel kényeztették a gyerekeket és felnőtteket minden délben. A tábor zárásaként megrendezett esti bulin a gyerekek kívánságai alapján a fiatalok szolgáltatták a zenét. Úgy gondolom, hogy a hagyományokhoz híven idén is egy jó hangulatú, sokszínű tábornak lehetünk részesei. Reméljük, jövőre a jubileumi – huszadik – legalább ilyen remek lesz.

Berzsák Györgyi

A hittanosok tábora

Augusztus 8-11. között újra megrendezésre került a hittantábor. A helyszín idén is a katolikus közösségi ház volt, ami Budai Józsi bácsinak és feleségének, Erzsébet néninek köszönhetően szépen kitakarítva várt bennünket.

Fő témáink az üdvösségtörténet első szakaszába kalauzoltak bennünket: Ábrahám, Jákob és Mózes életén keresztül kutattuk, hogyan vezeti Isten az embert, és hogyan gondoskodik rajtunk keresztül. Hogy könnyebben megértsük a régi történeteket, leginkább játékokkal dolgoztuk fel. Kedvenc játékunk a rabszolgavásár volt, melyet minden „csendes” pihenőben akartunk játszani.

Minden nap volt kézműves foglalkozás, ahol fontunk, varrtunk, festettünk, ragasztottunk, így készítettünk például egyiptomi ékszereket és mózeskosarat is (bár volt olyan, akinek jobban hasonlított a kosara egy cipőhöz). Kaptunk olyan feladatokat is, amihez a frissen megszerzett tudásunkat kellett felhasználni (pl. családfakészítés) – szerencsére csoportban dolgozhattunk.

Az étkezésre senkinek sem lehetett panasa! Jól tartásunkról Dombi Kriszti, Eszter néni, Györgyi néni és Anikó tanárnő gondoskodott. Szombaton, a családi napon a szülőkkel közösen főztünk bográcsban. A krumplipucolásból minden gyerek kivette a részét – néhányan faragás formájában, de így is maradt annyi főznivaló, hogy mindenki jól lakott. Nagyon jó hangulat volt egész nap.

Nagyon örülünk, hogy idén is sikerült megrendezni ezt a tábort, ezért külön köszönetet mondunk a két szervezőnek, a „szakácsoknak”, és mindazoknak, akik hozzájárultak bármilyen módon.

Osztás (fotó: STY)

Orgoványi Dóra és Bratkovics Zoltán

A Váci Egyházmegyei Karitás 3. éve szervez kiskerti programokat az egyházmegye területének településein. A „Kertelek” nevet viselő program lényege, hogy olyan kertész-csoportokat szervezünk egy-egy településen belül, amelynek tagjai között van 4-8 olyan lakos, akinek segítségre van szüksége kiskertjének megműveléséhez. Ezeknek az embereknek adunk vetőmagot, vetési tervet, havonta kimegyünk a kertjükbe, visszük az aktuálisan elültetendő vetőmagot, palántát. Kertész kollégánk segítségével megmutatjuk, hogy melyik növényrel mit kell tenni, hogyan kell védekezni a kártevők ellen, egész idény alatt segítjük őket a termesztésben.

Az a kérésünk tehát, hogy amennyiben jónak találják a programunkat, jelentkezzenek az Önkormányzatnál, mi majd találkozunk és elindítjuk a programot.

Kik vonhatók be? Néhány példa az eddigi tapasztalatok alapján:

- akik most mentek nyugdíjba, most lett idejük a kerttel foglalkozni
- GYES-en lévő anyukák, akik szeretnének gyereküknek egy kis egészséges zöldséget adni
- akiknek nincs munkájuk
- közfoglalkoztatottak, akik a munkaidejük mellett tudnának a kertjükkel is foglalkozni

A programba természetesen klubként részt vehetnek olyan személyek is, akik bár segítségre nem szorulnak, de szeretnek kertészkedni. Ők is kapnak vetőmagot, de hozzájuk nem járunk majd ki havonta. Ők lesznek azok, akik motiválásként hatnak majd a csoporton belül a többiekre. Ilyen személyek jelentkezésének is örülnénk.

Pauliczky Nóra — Váci Egyházmegyei Karitás

A falunapról

Az idei évi Palóc Ízek Fesztiválja a szokásosnál kicsit nagyobb összejövetel volt, hiszen ebben az évben Erdőkürt adott otthont a Kürtök Községek Nemzetközi Találkozásának. Augusztus 17-18-án vendégül láttuk a Szlovákiából érkező Kürt, Hidaskürt, Csallóközkürt és a magyarországi Hejőkürt és Tisza-kürt települések küldöttségét.

A rendezvény már augusztus 17-én, pénteken megkezdődött. Délután 17.00 órai kezdettel ökumenikus istentiszteletre gyűltünk össze, melyet Mekis Ádám evangélikus esperes tartott és Udvardi László István káplán mondott áldást. Az ökumenikus istentiszteletet az idei évben a falunapot megelőző estére tettük át, és milyen jó, hogy így történt! Az evangélikus templom úgy megtelt, hogy pót-székeket kellett beállítani. Követendő példa legyen a mostani, mármint a Falunapot megelőző esti istentisztelet. A korábbi években aznap reggel sokan el sem mentek a templomba, vagy ha el is mentek, azon járt az eszük, milyen gyorsan kell majd átöltözniük, mit ne felejtssenek el még összekészíteni, és egyáltalán nem az ígére figyelnek. Az igehallgatást szeretetvendégség követte Jakus Zoli remekül összeállított fogásaival, majd az udvaron szabadtéri bállal folytatódott az este az acsai Csibaj Banda zenéjével.

A falunapi programok másnap reggel 9 órakor kezdődtek a futballmérkőzések megnyitásával. A

A kispályás mérkőzések megnyitása

Kürtök Találkozásának egyik nagy vonzereje (nyilván a kulturális fellépéseken túl) a Kürti Polgármesterek vándorkupája, a focicsapatok egymás elleni megmérkőzése. Ebben én, személy szerint azt tartom a legjobbnak, hogy újabban nem mindig mi vagyunk azok, akik a „legsportszerűbb csapat” díjat kapják (tudniillik akik az utolsó helyen végeznek). A negyedik helyet szereztük meg (nem is olyan rossz), a vándorkupát Csallóközkürt vitte el.

A délelőtti programok során a helyi és vendég képviselő-testületek elhelyezték a kegyelet koszorúit település közepén ta-

lálható emlékműnél, melyet az I. és II. világháborúban elesettek emlékére állította a falu lakossága. Nem szabad elfeledkeznünk azonban a kora reggel kezdődött Horgászversenyről sem. Hogy hol lehet Erdőkürtön horgászni? Hát sehol! A Csövár melletti horgásztónál hódolhattak szenvedélyüknek a versenyre jelentkező horgászcsapatok.

Időközben a Művelődési Ház nagytermében Boda Karcsi bácsi vezetésével megkezdődött a sakk és asztalitenisz bajnokság. A gyerekek az udvaron kézműveskedtek és élvezték a Répa Retek Mogyoró Társulat előadását. Külön köszönet az egészségügyi sátorban ügyelő Kurczné Török Juditnak, szerencsére nem történt olyan baleset, mely során elsősegélyben kellett volna bárkit is részesíteni.

A Barinán is pezsgett az élet, ugrálóvár, körhinta, jurta és íjászkodás, és az Erdőkürti Polgárőrök lovasbemutatója várta gyerekeket. Nagy sikere volt a kicsik és nagyok részére a Holló Laci által vezetett „élmény traktornak”, mellyel a falu utcáit lehetett bejárni.

A Céklás patak partján a főzőcsapatok bográcsaiban már kora reggeltől rotyogott az étel. Öröm volt megtapasztalni a főzőversenyben részt vevők számának emelkedését, ami nem csupán a vendégeknek volt köszönhető, hanem az erdőkürtiek is többen beszálltak. Kíváncsi lennék, ha ez az irány megmaradna, hiszen végül is Palóc Ízek Fesztiváljáról lenne szó. Az külön pozitívum lenne, ha valójában a bográcsokban is megjelenének a palóc ízek, nem csak a fesztivál nevében. Akár külön díjazni lehetne, ha valaki ilyeneket próbál becsempészni a menüsorba. A központi konyhában is dolgozott az ügyeskező asszonyok keze alatt a fakanál, rotyogott a katlanban a sok finomság.

Nyitás kürtszóval

tak a pávakörösök. A hosszú felkészülésnek lett eredménye. Három blokkban adták elő műsorukat, az elsőben katonadalok szólaltak meg, a másodikban a Bagi leánytánc volt látható, és végül a Vasárnap délután a faluban című blokkban a vasárnap délutáni falusi szórakozások hangulatát igyekeztek felidézni. Hogy mennyire jól sikerültek az összeállítások, azt a közönség menet közben fel-felzúgó, ütemes tapsa bizonyította leginkább. A műsor színvonalához sokat hozott a Kóborzengő Zenekar és ifjabb Budai József kísérelő zenéje. A régiekből visszaköszönt néhány dal, de az újszerű előadás miatt nagyszerű volt azokat is újra hallani. És persze mindig jó a kürti viseletet a színpadon látni. Hát nem szép látvány végig tekinteni ezeken a daliás fiúkon a kivarrott ingekben?! Hát még a lányok pruszlikjai milyen szemet gyönyörködtetők voltak!

Persze a testvértelepülésekről érkező vendégfellépők is kitettek magukért. Egy rövidke cikk nem elég a különféle műsorszámok ismertetésére. Egyet azonban érdemes kiemelni, mégpedig a Haraszi ikreket. Túl azon, hogy csodaszép viseletben ragyogtak a színpadon, egy szép, népdalokból összeállított, komplett előadást mutattak be, saját, egyedi konferálással, néha humoros megjegyzésekkel, élményekkel kiegészítve. Nem véletlenül birtokosai számos elismerő díjnak, és jó hírük nem csak a megyében, de országunk határain túl is ismert.

A Haraszi ikrek

A fesztivál szervezőinek-lebonyolítóinak helytállásán senki sem tudott túltenni. Reméljük, nekik is maradtak szép emlékeik a folyamatos, kemény terhelés ellenére is. Köszönet illeti minden segítő és támogató munkáját, akik nélkül nem tudott volna megvalósulni az idei évi falunap!

Délután az ünnepi megnyitóra a Magyar Vadászkamara Kürtegyüttese hívta össze a vendégeket, majd az erdőkürti óvodások előadásában gyönyörködhattunk, kicsinyeink fellépései mindig megmelengetik szívünket.

A nagy napról ezután pedig nem lehet anélkül szólni, hogy ne tegyünk említést a Pávakör fellépéséről. Az előző évi fellépésekhez hasonlóan a Dalcsokor, a Palóc Lakodalmas és a Fonó után most egy teljesen új összeállítással lepték meg a közönséget. Már jóval a falunap előtt érezhető volt, hogy valami új van születőben, mert hónapokkal korábban próbákra jár-

A Pávakör fiú tagjai

A délutáni programok során rajtuk kívül még felléptek a Csinibabák Rock and Roll produkció és a Fiesta zenekar. A napot záró tűzijáték után a hajnalig tartó bálban a Palócok Együttes szolgáltatta a talpalávalót. Ki is vette mindenki részét az össznépi mulatságból, együtt táncoltak és szórakoztak a „kürtiek”!

A délutáni programok során rajtuk kívül még felléptek a Csinibabák Rock and Roll produkció és a Fiesta zenekar. A napot záró tűzijáték után a hajnalig tartó bálban a Palócok Együttes szolgáltatta a talpalávalót. Ki is vette mindenki részét az össznépi mulatságból, együtt táncoltak és szórakoztak a „kürtiek”!

1 úton

Mi, rendszeres természetjárók, szép emlékeket őriztünk a 2015. évi Galgamácsa—Erdőkürt zárandokltról, melyet az 1 úton nemzetközi zárandoknaphoz csatlakozva megtettünk. Ezt a napot minden év augusztus utolsó szombatjára hirdetik meg, és bárki csatlakozhat hozzá egy választott útszakasz megtételével. A közbelső éveket kihagytuk, de az idén elhatároztuk, hogy a Bér—Erdőkürt útvonalat megjárjuk. Még egyenpólót is csináltattunk, ám a hétből csupán öten indultunk útnak. A falubusz felvitt minket Bérrre, onnan gyalog jöttünk vissza, ez volt a zárandokút.

Bérrre először a Mária-kertbe mentünk be, amely nagyban hasonlít a miénkhez, a „három király hódolata a kised Jézus előtt” témájú domborművel (még a kert gondozása is – már ami a fűvágást és gyomlálást illeti – olyan hiányosnak tűnt, mint nálunk). Innen a Mária-útra tértünk, amely végig vitt a falu főutcáján, elhaladva a régi pincesor előtt, az evangélikus templom alatt, a Nagy-hegy lábához. A falu jó benyomást tett ránk, mindenütt rózsák a parkokban, az utak mentén, a kisebb-nagyobb tereken, viszonylag tisztaság és rend volt végig.

A Nagy-hegy, a Cserhát egyik legmagasabb hegye (tengerszint felett 402 m), bizony próbára tett minket, egyrészt meredek kaptatói, másrészt az előző éjszaka esett eső következtében felázott, csúszós talaj miatt. Szerencsére pihenő pontnak odaépítették a kőtárat, így a kövek és az ismertető táblák nézegetése közben szusszanhattunk egy kicsit. A nevezetes, ívelt elválású andezitoszlopok megtekintésével nem is próbálkoztunk, az oda vezető meredek és csúszós kapaszkodó miatt.

Felérve a csúcsra az elénk táruló látvány kárpótolt minket az addigi fáradságért. A párás levegő ellenére is megkapó volt látni az erők borította dombok közötti völgyben elvesző kis falut. Innen már lefelé gördültünk széles napraforgó- és learatott, feltárcsázott gabonátáblák között. Ripsz-ropsz Vanyarcon lettünk volna, ha a navigációs rendszer a valódi Mária-utat mutatja, és nem visz ki minket a Vanyarcról Szirákra vezető aszfaltútra. Nem is a hosszabb út volt a baj, hanem az, hogy száguldozó autók között kellett lavírozni. Na mindegy, Vanyarcon gyorsan túltettük magunkat, a templomnál letértünk a hivatalos nyomvonalról, a temető mellett egyből felmentünk a tetőre, vissza a jelölt útra, és tempóztunk hazafelé.

Sajvölgyre érve szinte itthon éreztük magunkat, az már kürti határ volt, még pár lépés, és a falu utcáit róttuk. A gyülekezeti házban Eszter néni, Vera néni, Böske mama vártak a finom lángossal, Ildikó pedig süttivel. Remek volt.

Beszámoló és fotók: STY

ZÖLDOLDAL

Az őzről

Kicsit szeretnék mesélni – így szarvasbögés idején – az őzről. Mégpedig azért, mert bögésben ők is ott vannak ugyanúgy, sőt, rájuk talán jobban kell figyelni, amikor az ember kint sétál, mert sokkal éberebbek, hamarabb riasztanak, mint a hormonoktól zsibbadt gímszarvasok.

Az őz erdeink talán legszebb, legkecsesebb állatfaja. Fantasztikusan éber, és némán elillan, mielőtt bárki észrevenné. De most nézzünk róla néhány érdekességet!

Mindenki tudja, aki már látott őzet, hogy a bundájuk nyáron vöröses, télen szürke. Azt viszont kevesen tudják, hogy a fehér popójuknak fontos feladata van. Vész esetén a fehér szőrszálak kifelé merednek, így nagyobbak látszik a folt, ezzel jelezve egymásnak, hogy jobb, ha eltűnnek a színről. A nemüket is remekül meg lehet állapítani a fehér folt alakjából, ha épp agancsnélküli időszak van. (Az agancsukat a hímek is elhullajtják minden év novemberében, és áprilisra kész az új csontdíszt a fejükön.) Szóval a hímeknek alma alakú a fehér folt, a nőstényeknek pedig szív alakú. Ha már a felismerésüknél tartunk, a nyomaik is könnyen azonosíthatóak. Páros ujjú patások, tehát két köröm nyoma látszik a földön, a fűköröm, ami még két kicsi kerek szaru feljebb a lábukon, túl magasan van ahhoz, hogy normál esetben leérjen a földre. Ez azért fontos, mert ezzel ellentétben a vaddisznó, esetlegesen azonos méretű két köröm nyoma mellett 99%-ban látszódnak a fűkörömök is (ezek egyébként is félkör alakúak, nem kerek, mint az őznek), így könnyű megkülönböztetni őket.

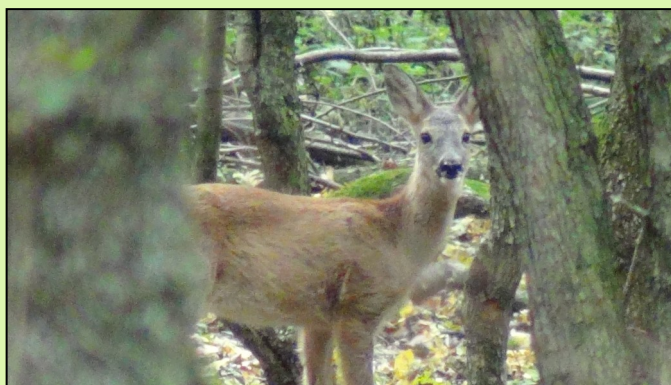
Most ejtsünk néhány szót a szaporodásukról! A bakok territóriumot tartanak májustól augusztusig a párválasztás miatt. Ez azt jelenti, hogy szaganyagokkal megjelölik a határt, és azt kemény harcok árán védik is. A párválasztás náluk egy igazi tánc. A lányok keményen megfuttatják a fiúkat, ezzel

tesztelve fizikumukat és kitartásukat. Körbe-körbe szaladnak, mint az örült, ezzel a boszorkánygyűrűnek nevezett nyomot hagyva a talajon. Azonban amiért én igazán csodálom ezt a fajt, az az, hogy képes megállítani a vemhesség menetét. A vemhesség időtartama majd 300 nap. Gondoljunk bele, augusztusban fogócskáznak, és következő év júniusában születnek a gidák. Ebből a 300 napból azonban csupán a felében történik növekedés, a párzás után nem sokkal leáll a fejlődés, és csak decemberben indul meg újra. Ennek nagyon egyszerű oka van: januárban nem jó odakint a fagyban, szélben őzbabákat világra hozni. Ezért csúsztatnak, és megvárják, hogy jó idő legyen.

Őzbak
(fotó: internet)

Még egy utolsó érdekesség az őzekkel kapcsolatban, és ha belegondolunk, látni fogjuk, mennyire logikus is a dolog. Mégpedig az, hogy az őzek nem szeretnek legelni – legelés alatt fűevésre gondolok, természetesen. Az őzek rettentő válogatósak, leginkább a bokrok, fák friss rügyeit, vékony ágvégeit ropogatják szívesen, mert ezekben sokkal koncentráltabb a tápanyag, ők meg mivel kicsik, kicsi a szájuk, és kicsi bendővel rendelkeznek, megválogatják, mit nyelnek le. Na, és ha ezt átvetítjük háziállatokra, rájövünk, hogy ott is működik ez a logika, a tehén nagytestű, nagy szájú, nagy bendőjű állat, ő csokorba harapja a fűvet a dús legelőn. Ellenben a kecske... Kicsi test, kicsi bendő, és addig áll két lábon az utolsó friss hajtásvégeért, amíg bele nem gebed.

Mit bámultok? Úgysem mutatom meg a popómat, így nem tudjátok, hogy fiú vagyok-e vagy lány.
(fotó: STY)

Sport

Foci

A tabella állása szeptember 30-án:

H.	Csapat	M.	Gy.	D.	V.	LG.	KG.	GK.	P.
1	 KÉTBODONY SE	7	5	2	0	24	5	19	17
2	 NÉZSA SE	7	5	2	0	21	9	12	17
3	 ÉRSEKVADKERT SE II.	7	4	2	1	23	12	11	14
4	 ROMHÁNY SE	7	4	2	1	22	11	11	14
5	 IPOLYSZÖGI SE	7	4	1	2	27	16	11	13
6	 KSE BECSKE	7	4	1	2	15	8	7	13
7	 FELSŐPETÉNY SE.	7	4	0	3	12	12	0	12
8	 PATAK SE	7	3	3	1	17	9	8	12
9	 TERESKE KSE	7	3	1	3	13	14	-1	10
10	 ŐSAGÁRD LK.	6	3	0	3	12	8	4	9
11	 ERDŐKÜRT SK	6	2	0	4	10	18	-8	6
12	 BORSOSBERÉNY SE	7	2	0	5	10	27	-17	6
13	 KESZEGI SE	7	1	2	4	12	23	-11	5
14	 LEGÉNDI SE.	7	1	1	5	13	21	-8	4
15	 TOLMÁCS SE	7	1	1	5	13	24	-11	4
16	 SZONDY SE HONT	7	0	0	7	2	29	-27	0

Ebben a szezonban a nyugati csoportban szépen megnövekedett a csapatok száma. Igen erős egyesületek is átkerültek ide, és ráadásul már induláskor sikerült jó néhányat ezek közül kifogni. Nem csoda, hogy a kezdő négy mérkőzésből hármat elveszítettünk. És persze arra is volt példa, a Felsőpetény elleni mérkőzésen, hogy nemhogy tartalék játékosaink lettek volna, de a 11 fő sem volt ki.

Szerencsére az utóbbi mérkőzések már elmozdítottak az utolsó előtti helyről. Hazai pályán, a Hont és Tolmács ellen nyert két mérkőzés sokat lendített rajtunk a tabellán, de van még hová kapaszkodni...

STY

A szezon még hátralévő mérkőzései:

ERDŐKÜRT SK - NÉZSA SE	2018. 10. 07. 15:00
LEGÉNDI SE - ERDŐKÜRT SK	2018. 10. 14. 15:00
ERDŐKÜRT SK - KSE BECSKE	2018. 10. 21. 15:00
BORSOSBERÉNY SE - ERDŐKÜRT SK	2018. 10. 28. 13:30
ERDŐKÜRT SK - ROMHÁNY SE	2018. 11. 04. 13:30
IPOLYSZÖGI SE - ERDŐKÜRT SK	2018. 11. 11. 13:30
ERDŐKÜRT SK - PATAK SE	2018. 11. 18. 13:00
ÉRSEKVADKERT SE II. - ERDŐKÜRT SK	2018. 11. 25. 13:00
ŐSAGÁRD LK - ERDŐKÜRT SK	2018. 12. 02. 13:00

Anyakönyvi hírek

Elhaláloztak:

Nyári Béla	1949.08.30. – 2018.08.05.
Szlavkovszki Pál	1946.07.21. – 2018.08.21.
Holicza Mihályné (Jakus Zsuzsanna)	1935.01.23. – 2018.08.29.

KÜRTÖLŐ

Erdőkürt község Önkormányzatának időszaki tájékoztató kiadványa

Alapította: Vadovics János 1992. január

Szerkesztő: STY

Felélős kiadó: Szebenszkiné Palik Katalin, polgármester

Megjelenik 225 példányban

Kürtölő az Interneten: www.erdokurtfaluvedo.hu